

Γιάννης Γουγούλας (1925-2007)

Γεννήθηκε στο Μεγαλοχώρι της Λέσβου, όπου ολοκλήρωσε το Δημοτικό Σχολείο.

Μετά τις γυμνασιακές τάξεις στο Πλωμάρι της Λέσβου, όνειρό του ήταν να σπουδάσει στη Νομική Σχολή Αθηνών, στην οποία και επέτυχε.

Το 1947 κλήθηκε να υπηρετήσει στο στρατό ξηράς ως έφεδρος αξιωματικός. Οι συγκυρίες της μετακατοχικής Ελλάδας, τον οδήγησαν να εγκαταλείψει τις σπουδές και να παραμείνει ως μόνιμος στον στρατό. Το 1950, κατατάχθηκε ως Ανθυπολοχαγός στο Στρατολογικό Σώμα. Προήχθη μέχρι του βαθμού του Ταξιάρχου. Υπηρέτησε σε

διάφορες μονάδες και επιτελικά γραφεία, ανάλογα κάθε φορά με τον βαθμό του. Φοίτησε κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στα διάφορα σχολεία του όπλου του, καθώς επίσης και στη Σχολή Πληροφοριών. Έλαβε μέρος στις επιχειρήσεις 1948-1950. Τιμήθηκε με τα εξής παράσημα και μετάλλια για τις υπηρεσίες που προσέφερε στη χώρα:

- *Μετάλλια Στρατιωτικής Αξίας Δ' τάξεως και Γ' τάξεως.*
- *Χρυσός Σταυρός του Βασιλικού Τάγματος του Φοίνικος*
- *Χρυσός Σταυρός του Βασιλικού Τάγματος Γεωργίου Α'.*

Νυμφεύθηκε το έτος 1957 την Κλεονίκη Καμπαδέλλη, με την οποία απέκτησε δύο γιους, τον Νικόλαο και τον Γεώργιο, όπως και εγγόνια.

Άνθρωπος της πειθαρχίας και των αρχών, γαλουχημένος από μικρός με τα νάματα της πατρίδας, της θρησκείας και της οικογένειας, ονειρεύτηκε να γαλουχήσει κι αυτός με τη σειρά του τις επερχόμενες γενιές, αφού έτρεφε μια ιδιαίτερη αγάπη στην ελληνική γλώσσα και ειδικότερα στη σωστή χρήση της, χαρακτηριστικό που ενδεχομένως κληρονόμησε από τον δημοδιδάσκαλο πατέρα του, Νικόλαο. Το όνειρο των νομικών σπουδών και η προσήλωσή του στην τάξη και στην ακρίβεια, τον οδήγησαν να αφοσιωθεί στην οργάνωση και στην άψογη λειτουργία των στρατολογικών γραφείων στη Μυτιλήνη, στην Αλεξανδρούπολη, στο Μεσολόγγι και τέλος στην Ξάνθη, σε επιτελική πλέον θέση.

Ασχολήθηκε με το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας και κυρίως της Λέσβου και παρουσίασε σχετικά δημοσιεύματα στον τοπικό τύπο. Σε ανάτυπο από το περιοδικό «Λεσβιακά» κυκλοφόρησε η εργασία του – μελέτη: «*Η Λέσβος μέσα στον παγκόσμιο δημογραφικό χάρτη*». Με το ψευδώνυμο «Αλιεύς Μαργαριταριών» δημοσίευσε σε τοπικές εφημερίδες και περιοδικά, πολλά γλωσσικά κείμενα που αφορούσαν λάθη κατά τη χρήση της ελληνικής γλώσσας. Αρθρογράφησε κατά καιρούς, σε τοπικές και αθηναϊκές εφημερίδες και περιοδικά, για θέματα Στρατολογίας, για την οποία δεν έπαψε να ενδιαφέρεται και μετά την αποστρατεία του.

Η μεγαλύτερη, ωστόσο, φιλοδοξία του και συνάμα προσφορά του προς τον τόπο που γεννήθηκε και αγάπησε, ήταν η ανάπτυξη του Φιλοτελισμού.

Η ανασύσταση, ως ιδρυτικό μέλος κατά το έτος 1960, της Φιλοτελικής Εταιρείας Λέσβου (Φ.Ε.Λ.) μαζί με τον Χαριλή Μπίνο και άλλους φιλοτελιστές της Λέσβου και η έκδοση του διμηνιαίου, μέχρι τον θάνατό του, περιοδικού της, τη «Φιλοτελική Λέσβο» (Φ.Λ.) συνιστούν σημαντικότερες προσφορές του προς τον Φιλοτελισμό, όχι μόνο τον τοπικό, ή τον ελληνικό, αλλά και τον παγκόσμιο. Η «Φ.Λ.» είναι το μακροβιότερο επαρχιακό φιλοτελικό περιοδικό. Έχει βραβευθεί με μετάλλια και επαίνους φιλοτελικής φιλολογίας και αναγνωρισθεί με αναφορές τόσο σε ελληνικά όσο και σε ξένα έντυπα, ενώ συνεχίζει να διακρίνεται.

Συνεχής ήταν η φροντίδα του, για την απρόσκοπτη έκδοση της Φ.Λ. και την υποδειγματική λειτουργία της Φ.Ε.Λ. της οποίας διετέλεσε Γραμματέας στα πρώτα Διοικητικά Συμβούλια, από 8 Ιουν. 1960 μέχρι την 1 Μαρ. 1964. Μετά τη συνταξιοδότησή του, ανέλαβε από τις 30 Ιαν. 1983 την προεδρία του Δ.Σ. της Φ.Ε.Λ., μέχρι τις 14 Μαρ. 2004. Στις 24 Αυγ. 2024, εκλήθη να μετάσχει ως αριστίνδην μέλος του Δ.Σ. της Φ.Ε.Λ. και παράλληλα ανέλαβε τα καθήκοντα του Γραμματέα, μέχρι τον θάνατό του στις 12 Απρ. 2007.

Το 2003 εκλέχτηκε στο Δ.Σ. της Ελληνικής Φιλοτελικής Ομοσπονδίας (ΕΦΟ), αφού προηγουμένως είχε μια διακριτή παρουσία στις ετήσιες Γ.Σ. αυτής, υπερασπιζόμενος ιδιαίτερα τον φιλοτελισμό της περιφέρειας.

Διοργάνωσε στη Μυτιλήνη, πολλές φιλοτελικές εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις, με κορυφαίες τις φιλοτελικές εκθέσεις με πανελλήνια συμμετοχή ΜΥΤΙΛΗΝΗ '84 και ΜΥΤΙΛΗΝΗ '91.

Ουδέποτε επιδίωξε προσωπική διάκριση. Μέρимνά του ήταν η διάκριση και πρόοδος της Φιλοτελικής Λέσβου, η ανέλιξη της Φιλοτελικής Φιλολογίας, με φιλοτελικές εκδόσεις από την Φ.Ε.Λ. και η διάδοση του Φιλοτελισμού στους νέους. Αξέχαστες είναι οι δημοπρασίες γραμματοσήμων που διηύθυνε στο Χριστιανικό Κέντρο Νεότητας της Μητρόπολης Μυτιλήνης στα μέσα της δεκαετίας του '70. Κατόρθωσε τότε με την ενεργητικότητα του να προσελκύσει πολλούς νέους στο φιλοτελισμό, καταξιωμένα σήμερα μέλη της κοινωνίας.

Η Διοίκηση των ΕΛΤΑ του απένειμε τιμητική διάκριση για την υπερτεσσαρακονταετή διακονία του στον φιλοτελισμό. Η επίδοσή της επρόκειτο να γίνει κατά τη διάρκεια της έκθεσης «Καρδίτσα 2006», που όμως λόγοι υγείας δεν του επέτρεψαν να παρευρεθεί. Η πλακέτα επιδόθηκε, από τον αλησμόνητο σύμβουλο των ΕΛΤΑ Μωυσή Κωνσταντίνη, στον γιό του Γιώργο, 3 χρόνια μετά.

Πηγές:

- Φιλοτελική Λέσβος (τ. 229, Ιαν- Απρ. 2007), Αναφορές στον Φιλοτελισμό της Λέσβου (Μυτιλήνη 2001, έκδοση Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Λέσβου- Φ.Ε.Λ.),
  - Στρατής Αναγνώστου (ΦΙΛΟΤΕΛΕΙΑ 643, Μάρτιος-Απρίλιος 2007),
    - Μιχάλης Βαϊτής,
    - Γιώργος Γουγούλας.